

zborna sjednica; (parere) mnije-
nje, namisao, naum; (civico) grad-
sko vijeće; (comunale) općinsko
vijeće; (ecclesiastico) crkveno
vijeće; (medico) liječničko vije-
će; (sanitario) zdravstveno vije-
će; (d' amministrazione) uprav-
no vijeće; (di guerra) ratni, voj-
nički sud; (di bordo) vijeće na
brodu; — dei ministri, ministars-
ko vijeće; — scolastico (locale)
mjesno školsko vijeće, (distret-
tualne) kotarsko, sresko školsko
vijeće; camera di —, vijećna
komora; — di fabbrica (fabbri-
ceria), crkovinarstvo, tutorstvo;
conchiuso di —, zborni zaklju-
čak; chiedere — a qd., savjetovati
se, posavjetovati se s kim; mutar —, predomisliti se; luogo
del —, vijećnica; tenere — sopra
qc., vijećati o čemu; — di Stato,
državni savjet.

consimile, ag. sličan, spodoban.

consistente, ag. sastavljen, koji
sastoji od; čvrst, jak, jedar; vino —,
oštvo vino; roba —, čvrsta
roba, espap; corpo —, jako ti-
jelo; voce —, pun, zvučan glas.
consistenza, f. čvrstina, čvrstoća,
jedrina, tvrdoča; stalnost, postoj-
janost; trajanje; stanje; (tav.)
foglio di —, imovnica.

consistere (*consisto*), v. n. sasto-
jati se, biti sastavljen iz; osni-
vati se na; non consiste, ne ma-
ri, malo mari.

consobrino, m. V. cugino.

consoci-are (*consocio*, -ci), v. a.
pridružiti, primiti za ortaka,
člana, zadrugara. || =arsi, v. r.
družiti se, udružiti se, uortačiti
se, stupiti u ortakluk.

consociazione, f. udruživanje,
udruženje, društvo.

consòcio (-ci), m. sudrug; ortak.

consolabile, ag. utješljiv.

consolamento, m. (p. u.) utjeha.

consolante, ag. utješan; (fig.) po-
voljan; notizia —, povoljna vi-
jest.

consol-are (*consolo*), v. a. tješiti,
utješiti; il vin buono consola lo
stomaco, dobro vino veseli želudac;
pioggia consolata, blago-
darna kiša, kiša bez vjetra; me-
ne consolo, milo mi je. || =arsi,
v. r. utješiti se, obradovati se.

consolare, ag. konzulski, konzu-
larni; agente —, konzularni

opravnik; giudizio —, konzu-
larni sud; uffizio —, konzular-
ni ured; giurisdizione —, kon-
zularno područje.

consolatamente, av. utjehom.

consolato, m. konzulat; konzular-
ni ured; — generale, generalni
konzulat; — operaio, sindikalna
komora jednog radničkog dru-
štva.

consolatore, m. (=trice, f.) utješi-
telj.

consolazione, f. utjeha; (iròn.)
bella —!, lijepa utjehal, ama je
to prijatno!; è una — il sen-
tirlo, milo ga je slušati.

consolle e (ant.) **consolo**, m. kon-
zul (naslov dvaju prvih magi-
strata rimske republike i u op-
ćinama srednjega vijeka); — ge-
nerale, generalni konzul; vice
—, potkonzul.

consòlida, f. (bot.) gavez.

consolidamento, m. e **consolida-**
zione, f. učvršćivanje, ojačanje;
(assicuraz.) osiguranje, osigura-
vanje, obezbjeda, konsolidacija;
(unione di diritti in uno) sjedi-
njenje, slijevanje.

consolidare (*consolido*), v. a. učvr-
stiti, učvršćivati, utvrditi; (assi-
curare) osigurati, osiguravati,
obezbijediti, konsolidirati; (uni-
one di diritti in uno) sjediniti
se; — un debito, osigurati dug;
— la piaga, zacijseliti, zacijselivati
ranu.

consonante, f. suglasnik. || ag. su-
glasan; (fig.) skladan.

consonanza, f. (gram.) suglasje, ri-
ječi čiji se krajevi slikuju, sri-
ču, slično zvone; (mus.) sklad.

consonare (*consono*), v. n. dovesti
u sklad, složiti; saglašavati se,
saglasiti se, podudarati se.

consongo, ag. (lett.) suglasan, slo-
žan; udesan.

consorèlla, f. sestra (jednog vjer-
skog reda).

consòrte, m. V. coniuge; (monta-
nistico) ortak; (partecipe) dion-
ik, učesnik; (socio) drug, ortak;
— in lite, suparnik; N. N. e i -i,
N. N. i družina.

consorteria, f. (spreg., polit.) or-
takluk, klika, konsorterija, ka-
marila (političko društvo, koje
se optužuje da se previše bri-
ne za interes svog pristaša).
consortile e **consorziale**, ag. (com.)